

## عنوان مقاله:

بررسی میزان توسعه یافتگی مناطق مختلف کشور بر اساس شاخص های اسلامی

## محل انتشار:

مجله اقتصاد و بانکداری اسلامی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

## نویسندگان:

زهرا نصراللهی  
مریم میرحسینی  
سمانه کارگریان  
علی فروزنده

## خلاصه مقاله:

در شرایط کنونی، دستیابی به توسعه پایدار به یکی از اهداف اصلی دولت ها و نظام های مختلف تبدیل شده است. تاریخچه ادبیات توسعه در غرب نشان می دهد، جهت گیری نظام غرب در توسعه، به سمت اقتصاد و ناشی از جهان بینی مادی حاکم بر اندیشه غرب و جهت گیری توسعه در اسلام، تربیت و رشد معنوی انسان است. توسعه از دیدگاه غرب و اسلام مبتنی بر تعاریف متفاوت این دو نظام از انسان و سعادت اوست. توسعه غربی به معنای سمت گیری نظام سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی در جهت رشد اقتصادی است و به عبارت دیگر در این نظام، اقتصاد زیربنای همه برنامه ریزی ها است. بینش خاصی که جهان را مادی تفسیر می کند اساس این نگرش در توسعه است. اما در نظام اسلامی هدف، فربه شدن جامعه در بعد مادی نیست؛ بلکه جنبه های معنوی نیز مدنظر است. در واقع توسعه در اسلام به معنای ارتقای کل جامعه و نظام اسلامی به سوی زندگی انسانی تر و سیر الی الله است از این منظر در اسلام توسعه اقتصادی یک راه است؛ نه هدف. با توجه به این دیدگاه در این مقاله ضمن مقایسه نظام اسلامی با نظام سرمایه داری، به معرفی برخی شاخص های توسعه یافتگی از منظر اسلام پرداخته و سپس وضعیت استانهای کشور بر مبنای این شاخص ها رتبه بندی شده است. در این مطالعه از تکنیک آنتروپی شانون و روش تاپسیس، برای رتبه بندی استانهای کشور استفاده شده است. نتایج بدست آمده نشان میدهند که استانهای قم، تهران و خراسان رضوی بالاترین رتبه های توسعه یافتگی را به خود اختصاص داده اند.

## کلمات کلیدی:

Islamic system, capitalist system, Iranian provinces, Shannon Entropy, TOPSIS method, multi-criteria decision :

making, نظام اسلامی، نظام سرمایه داری، شاخص توسعه، استانهای کشور، آنتروپی شانون، تاپسیس

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1884523>

